

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

151. An saltem post dimissum Archiepiscopatum Moguntinensem, & secutam profectionem in Frisiam, fuerit specialis Episcopus Ultraiectensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

DISSERTATIO CLI.

An saltem post dimissum Archiepiscopatum Moguntinensem, & secutam profectio-
nem in Frisiam, fuerit specialis Episco-
pus Ultraiectensis.

Espondetur, hoc posse dici probabilius, attamen est incertum. Ego quidem in eam ab eo sententiam nec tum specialem ac propriam Traiectensium Archiepiscopum siue Episcopum ordinatum esse. Mouet r. contentiosa æmulatio Coloniensium, qua Traiectenses suę Parochiæ vindicare, aut eis Ecclesię dignitatem & Auctoritatem Metropolitanam eripere moliebantur. Conatus fuit quidem S. Bonifacius extremum iter ad Frisios instituens illud obstaculum auerruncare missis ad Stephanum Papam litteris, ast non apparet aliquid obtinuisse, quandoquidem perseuerauit lis indecisa sub Gregorio eius, vt numerant, successore, & deinceps præualuerint Colonienses. Pendente autem illa lite, non conueniebat eminentiæ Legati Apostolici Episcopatum tali contentioni obnoxium, & inferioris gradus, dimisso altiori, inire. Deinde Sanctus Bonifacius Archiepiscopus Moguntinus & Frisiam cogitans, Deo inspiratore, præsensijt terrestri peregrinationis terminum sibi imminere. Quomodo ergo voluisset infedere Cathedram breui tempore ac breui rursus orbandam? Quomodo tantopere dignitate
Moguntina

Moguntina exui sollicitasset apud Pontificem & Principes, vt legere est apud Baronium, & alteram affectasset, præsertim iam grandæque senectutis? Denique in Frisiam veniens constituit Gregorium specialem Traiectensibus Episcopum; non ergo ipse fuit eorum specialis Præsul. Administrauit tamen vsque ad extrema eam Diocesim tamquam missus S. Petri & Commissarius Generalis per Germaniam, vti mox diximus.

Interim hîc obiter obseruandus textus Becani: *Aliquantis elapsis diebus Bonifacius dolenter intelligens S. Clementem ab huius incolatu sæculi transmigrasse, & Ecclesiam Traiectensem Pastoralis regimine viduatam, congregauit Sanctam Synodum quorundam Episcoporum, in qua Lullonem venerabilem Sacerdotem Moguntinensem ordinauit Episcopum. Nec mora, & idem Bonifacius, consentiente Carolomanno Duce, nauigando Traiectum aduenit, & desolatam in Dei nomine Ecclesiam gubernandam accepit.* Vbi duas diuersas profectioes in Frisiam sub vno comprehendit, aut potius duas in vnum non recte confundit. Prior enim est quâ statim à transitu S. Willibrordi Traiecti, commendante & petente Carolomanno Principe, Episcopum constituit, prout in sæpe citata epistola ad Stephanum Papam ipsemet asserit. Eaque accidit anno 740. aut 741. Posterior est, quâ absolutus ab Archiepiscopatu Moguntino & substituto in congregata Synodo Lullo, vltimò in Frisiam perrexit, quæ contigit anno 754. has hîc permiscet Author. Vbi præterea non vere additur post ordinatum Lullum: *consentiente Carolomanno Duce Traiectum aduenit &c.* Quia eo tempore Carolomannus non habebat consentire, nec immiscebat se vlli regimini patriæ, iam ab octennio, relicto sæculo, Monachum agens in Italia. Consentire tum erat Pipini in Regem Franciæ à Bonifacio anno 752. inuncti. Consensum vero Carolo-

manni habuit Bonifacius in prima profectioe post obitum statim S. Willibrordi.

Præterea tota narratio Becani de S. Bonifacio est confusa & falsa continens, v. g. quod dicat S. Bonifacium creatum Archiepiscopum & quidem Moguntinum à Gregorio secundo, cum Archiepiscopus Moguntinus sit creatus à Zacharia P. qui successit Gregorio tertio. quare conferenda & examinanda est ad Othlonum de vita S. Bonifacij cum notis N. Serarij ad eundem.

DISSERTATIO CLII.

De Eobano Episcopo & Martyre in Frisia.

Ebanum à S. Bonifacio interiorem Frisiam vltimum petituro in auxiliarium & adiutorè ad functiones Episcopales obeundas esse assumptum, superius est intimatum. Restat nodus.

Eobanus legitur fuisse tatum Chorepiscopus apud Hedam, ac ita eum vocat Othlonus lib. 2. cap. 25. & Molanus refert se etiam meminisse ad portatilem tumbam Sancti Eobani Traiecti legisse: *Corpus Sancti Eobani Martyris Chorepiscopi huius Ecclesia.* Chorepiscopi autem non erant veri Episcopi; quomodo ergo Eobanus cum Bonifacio obiret munera Episcopalia?

Respondetur, in Othlono corruptè haberi vitio librorum aut imperitorum Chorepiscopo pro Coepiscopo:
nam